

er derfor blevet staaende ved sit oprindelige Forslag. Det er jo nemlig givet, at Mange her i Salen, der sætte megen Pris paa at bringe denne Sag tilende, kun ville tage deres Beslutning, naar de vide, at det Offer, de bringe for at naae dette, er et endeligt, et afgjørende, et saadant, som finder Gjenklang i Ministeriet, eller idetmindste, at de Ministre, med hvilke vi forhandle, give Tilfagn paa en saa høj og tydelig Maade, at vi ere overbeviste om, at de Mænd, der give dette Tilfagn, staae og falde med det, at de ere os Borgen for, at de idetmindste mene, at saaledes skal det kunne lykkes i Tidens Længde. Mere kan man ikke forlange af en Mand, end at han siger Borgen for sig selv. (Monrad: Og for de Andre!). Ja det ærede Medlem vil kunne træve større Borgen; jeg er tilfreds, om jeg, ved at have disse Ministres sikkre Ord, kan bringe det derhertil, at de enten blive i Ministeriet og gennemføre, hvad de have tilfagt, eller gaae ud, og vi kunne da see, hvorledes Sagerne blive; Mere forlanger jeg ikke. Der er fremaldt forskellige Forslag for at see at komme til en endelig Afgjørelse. Jeg vil ikke her gaae dybere ind paa Ministeriets Forslag; det er en Formel, som udtrykker det Samme, som den oprindelige 3die midlertidige Bestemmelse gjorde; det er en Formel, som gaaer ud paa, at Rigsdagen i Hs. Majestæts Haand skal nedlægge en fuld Magtsfuldkommenhed til at give Fællesforsamlingen i det Dieblit og saaledes, som han synes bedst. Der er stillet et Ændringsforslag af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Kosensørn), der lyder saaledes: „nærværende Grundlovsbestemmelser træde i Kraft i Forbindelse med en Fællesforsamling, til hvis Udstedelse Rigsdagen har meddeelt Samtykke for Kongerigets Vedkommende“. Saavidt jeg har kunnet forstaae dette Ændringsforslag, vil det i alt Væsentligt falde sammen med Regjeringens, og det er denne Rigsdagsmands Mening, at Forsamlingen strax skal nedlægge i Kongens Haand en Fuldmagt til at give Fællesforsamlingen, naar Kongen synes, at det belejlige Dieblit er kommet, og saaledes, som han finder det passende. Der er stillet et Ændringsforslag af flere Medlemmer, som gaaer ud paa,

at den første Betingelse i Udvalgets Fleertals Forslag kommer til at lyde saaledes: „naar den danske Rigsdag for Kongerigets Vedkommende har vedtaget den i Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 bebudede Fællesforsamling, og træde da disse Grundlovsbestemmelser i Kraft tilligemed Fællesforsamlingen“. Dette Forslag gaaer, som man sees, yderligere end selve Fleertallets Forslag i den Retning, hvori man ikke har troet at kunne føre Sagen igjennem. Der er endnu stillet et Ændringsforslag, som jeg skal omtale for mit personlige Vedkommende, da det er stillet af mig personligt; det er et Forslag, som man, naar man vil undersøge Slutningen af mine Udtalelser ved den foregaaende Behandling, vil finde har sin fulde Grund derti; det gaaer nemlig ud paa at forbeholde den lovgivende Magt, efterat vi have sikket os den særlige Forsatnings Beskaffenhed, sin fuldkomne Frihed til at antage eller forkaste det Forslag, som maatte blive gjort til en Lov, hvorved det Tidspunct skulde bestemmes, naar disse Forandringer skulde træde i Kraft. Forslaget lyder nemlig saaledes: „Ved Lov fastsættes, naar nærværende Grundlovsbestemmelser skulde træde i Kraft“. Jeg har kun stillet dette Forslag under den Forudsætning, som jeg har havt Grund til at troe var rigtig, at, om det blev antaget af Rigsdagen, vilde Ministeriet, eller de Ministre, der her ere tilstede, betragte det som et Middel til at skaffe en Overenskomst tilveie. Hvis det ikke skulde blive Tilfældet, at jeg derom fra Ministerbænken hører en bestemt Udtalelse, saa er det min Hensigt at tage mit Forslag tilbage. Jeg har tidligere forskellige Gange bragt det frem, og jeg har søgt at vise, hvad det betydde, søgt at vise dets Fordele og dets Mangler. Jeg skal i dette Dieblit ikke gaae nærmere ind derpaa, men kun nævne, at vi have den samme Sikkerhed imod, at en Fællesforsamling, som kommer paa en Maade, vi ikke synes om, bliver os paatvungen eller paalidtet, som vi have ved ethvert af de andre Midler; have vi ingen Magt i vore Rigsdagsbeslutninger, saa have vi den ikke, hvilken Formel vi saa give dem, og have vi Magt, saa er denne Form ligesaa fuldstændig, som den er simpel. Der er stillet et Ændrings-